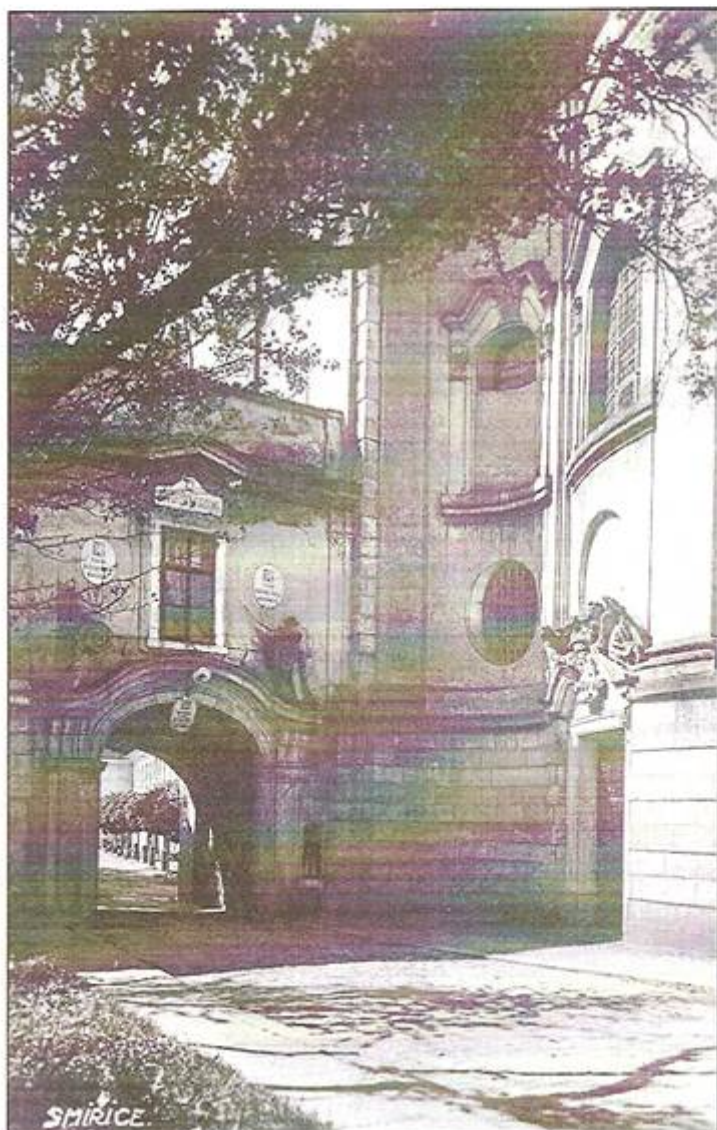

Zpruvodaj

**SMIŘIC, RODOVA
a HOLOHLAV**

3. dubna 2001

1

**80 let
středního
odborného
školství
ve Smiřicích**

Fotografie na titulní stránce představuje situaci zhruba před 70 lety. Je zajímavá jen tabulkami umístěnými nad vchodem do zámeckého nádvoří. Ty dokumentují to, že v zámku byly tehdy umístěny dvě odborné školy – Státní rolnická škola a Státní odborná škola hospodářská. Další oválná tabulka těsně nad vchodem uvádí, že je na zámku umístěna Správa státních statků Smiřice. Tabulka nad oknem v 1. poschodí napovídá, že v zámku byla umístěna i Zemědělská poradna. Více o tom na dalších stránkách Zpravodaje.

INFORMACE Z RADNICE

Z jednání městské rady

- MR projednala záležitosti spojené s výstavbou rodinných domků na místě bývalé betonárky a na základě požadavku firmy STAG-Invest, v. o. s. Hradec Králové schválila prodloužení platnosti smlouvy o smlouvě budoucí do 15. 3. 2001. MR schválila návrh kupní smlouvy s touto firmou na prodej pozemku bývalé betonárky za kupní cenu 1 250 tisíc Kč včetně splátkového kalendáře.
- MR schválila Střeleckému klubu Smiřice možnost použití znaku města na označení budovy střelnice.
- MR po rozhodnutí MZ ze dne 30. 3. 2000 schválila smlouvu s Národní galerií o zapůjčení oltářního obrazu Klanění tří králů na výstavu „Sláva barokní Čechie“ v Praze v období duben–říjen 2001.
- MR vzala na vědomí ukončení pronájmu Městské dvorany pivovarem Svitavy z důvodu neplacení nájmu. Zároveň schválila případné odkoupení zařízení výčepu od majitelů do ceny cca 50 tis. Byla schválena možnost dovybavení kuchyně novým nájemcem a vynaložené schválené náklady řešit odpočtem z nájemného. Zakoupený inventář by byl majetkem města. Bylo rozhodnuto jednat o pronájmu restaurace a uzavření smlouvy s p. Pohořálkem, který je ochoten na navržené řešení přistoupit.
- MR schválila žádost městské knihovny o poskytnutí dotace z rozpočtu Ministerstva kultury Praha na program Informační centra veřejných knihoven v celkové výši 266 tis. Kč. Příspěvek města na tento projekt by činil 30 %, tj. 80,9 tis. Kč a byl by získán úpravou rozpočtu.
- MR v souladu s ustanovením § 102 odst. g) zák. č. 128/2000 Sb. o obcích jmenovala s platností od 1. ledna 2001 sl. Petru Němečkovou vedoucí sociálního odboru.
- MR byla seznámena s ukončením činnosti pobočky GE Capital Bank (bývalá AGROBANKA) ve Smiřicích k 30. 3. 2001.
- MR schválila náhradu neinvestičních nákladů na naše žáky, navštěvující:
 - školy v Hradci Králové ve výši 22 766,– Kč
 - školu v Holohlavech ve výši 30 664,50 Kč
 - ZŠ ve Chvalkovicích ve výši 3 200,– Kč.

- MR projednala a schválila na základě předložených materiálů výši neinvestičních nákladů na jedno dítě v MŠ. Výše příspěvku rodičů na dítě byla stanovena na 240,- Kč měsíčně.
- MR rozhodla o zakoupení kontejnerů na separovaný odpad po získání finančních prostředků právě za tříděný odpad. Získané prostředky lze použít výhradně na likvidaci separovaného odpadu.
- MR projednala zprávu o provedení přezkoumání výsledku hospodaření města za rok 2000 včetně pověření sestavení státních účetních výkazů, předloženou pracovníky OkÚ na základě kontroly, provedené ve dnech 23. 2. – 5. 3. 2001.
- MR projednala průběh návštěvy zástupců družebního polského města Boguszów-Gorce ve Smiřicích 7. 3. 2001 a schválila přijaté dohody o další konkrétní spolupráci.
- MR schválila navýšení příspěvku za pobyt našeho občana p. Hruběše z 900,- Kč na 1 000,- Kč měsíčně v azylovém domě v Hradci Králové v souladu s požadavkem tohoto zařízení.
- MR na základě žádosti oddílu kopané SK Smiřice schválila prominutí poplatků z kulturních akcí konaných v roce 2000 ve výši 1 952,- Kč s přihlédnutím k činnosti a nutně vynakládaným provozním nákladům. Na oslavu 80. výročí založení oddílu bude poskytnut příspěvek 10 000,- Kč.
- MR projednala a rozhodla o poskytnutí příspěvků:
 - na avizovaný požadavek církve katolické v Holohlavech na opravu střechy fary částku 5 000,- Kč.
 - Loutkové scéně ve Smiřicích na akce pořádané u příležitosti oslav 75. výročí nepřetržité činnosti loutkové scény ve městě 5 000,- Kč.
 - na činnost organizace zrakově postižených občanů TJ Zora 1 000,- Kč
 - na Obecní ples ObÚ Skalice 1 000,- Kč – výtěžek plesu je plně věnován na dětskou onkologii Fakultní nemocnice Hradec Králové.
 - pro Hospic v Červeném Kostelci na rekonstrukce pavilonu pro pacienty s roztroušenou sklerózou příspěvek ve výši 1 000,- Kč .
- MR projednala žádost města Hradce Králové o poskytnutí příspěvku na sochu Dr. Ulricha a rozhodla, že se město zatím nebude finančně podílet na tomto díle.
- MR projednala nabídku spoluúčasti města na vydání brožury Pověsti z okolí Černožic a rozhodla o zakoupení 20 ks výtisků a provedení inzerce ve Zpravodaji. O jiné finanční spolupráci není uvažováno.
- MR podle předložených dokladů schválila umístění 2 hracích automatů v restauraci p. Hudáka.
- MR projednala žádost ČZS Zálabí Smiřice na úpravu nájemného v kolonii U plivátek. Nájem bude u důchodců a u neobsazených zahrádek upraven v souladu s platnými pravidly. Za úpravu a úklid přilehlých prostor bude poskytnuta sleva 1 000,- Kč. Úprava se týká roků 2001 a 2002.
- MR schválila na doporučení stavebního odboru žádost města, aby byla v rámci programu obnovy vesnice poskytnuta dotace na vybudování 2 autobusových zastávek v Rodově. Hodnota akce by činila 400 000 Kč – příspěvek města 160 000 Kč. Po kladném vyřízení bude upraven rozpočet města.
- MR s ohledem na připravovanou akci vodovod a kanalizace pro Rodov schválila návrhy smluv a dohod na pozemky města (vstup na pozemky, zřízení věcného břemena atd.) předložené VAK a.s. Hradec Králové. Schválila i obdobné smlouvy na úpravu čistírny odpadních vod. S VAK a.s. bude projednána otázka majetkoprávních vztahů k pozemkům pod místními komunikacemi.

- MR rozhodla o jmenování výběrových komisí na připravované akce:
 - na rozšíření technické vybavenosti v Hanzově ulici prováděné a. s. VAK a VČP
 - na opravu střechy Základní umělecké školy ve Smiřicích
 - výměna oken a dveří v domech čp. 440–442.
 - rekonstrukce koupelen a odpadního potrubí v domě čp. 266
- MR projednala současnou situaci dokončení rekonstrukce domu čp. 199 v Cukrovarské ulici. MR s ohledem na stav rozestavěnosti a po zvážení všech možností doporučuje opravu dokončit z vlastních prostředků – předpokládané náklady max. 1 500 tis. Kč.
- MR projednala a schválila návrhy smluv:
 - na provedení regulace topení budovy MěÚ firmou Ekviterm Jaroměř
 - na plynofikaci prodejny smíšeného zboží v Rodově – dodavatel Jiří Fejgl
 - na rekonstrukci sociálního zařízení ZUŠ firmou Universal Smiřice
 - dodatek smlouvy na restaurátorské práce hlavního oltáře zámecké kaple se s.r.o. Brandl Praha
 - na zprovoznění kina v Městském kulturním středisku – projednána nabídka firmy Novotný Hradec Králové – smlouva bude uzavřena následně
 - na základě doporučení bytového odboru provedení opravy našeho domu – opravu uhradí nájemce prodejny stavebnin fa Třasák (střecha, výlohy, topení) – tuto částku si následně odbydlí
 - oprava pláště střechy skladu MěÚ – střecha je částečně poškozena stářím a částečně zcizena.
- Projednala a schválila ceny svozu komunálního odpadu firmou Rund. Ceny svozu popelnic zůstávají na úrovni r. 2000. U kontejnerů 1100 litrů se cena při 52 svozech zvyšuje o 300, – Kč ročně.
- MR schválila dle předložené kalkulace hodinové sazby za pronájem tělocvičny základní školy:
 - 40,– Kč – místní sportovní oddíly do kategorie starších žáků
 - 60,– Kč – Zvláštní škola a Střední odborné učiliště potravinářské
 - 160,– Kč – ostatní subjekty
 - při požadavku vytápění činí příplatek 100,– Kč/hod. nebo celoroční platba zvýšena o 50,– Kč/hod.
- MR schválila smlouvu o pronájmu budovy ZUŠ za roční nájemné 1,– Kč.
- Na doporučení bytového odboru rozhodla MR v souladu s výměrem MF 03/2001 o stanovení koeficientu růstu nájemného za období 7–12/2001 dle tohoto výměru, tj. 1,04.

Z jednání Městského zastupitelstva 29. března 2001

- 1) MZ schválilo předložený výsledek hospodaření za rok 2000. Celkové příjmy činily 56 678 259,– Kč a výdaje 52 129 606,– Kč. Rozdíl +4 548 653,– Kč – z této částky byly provedeny vratky OkÚ za nevyčerpané dotace ve výši 165 564,– Kč. Kontrolu hospodaření provedli ve dnech 23. 2. – 5. 3. 2001 pracovníci OkÚ Hradec Králové – byl dán souhlas ke schválení výkazu hospodaření města za rok 2000 MZ.
- 2) MZ schválilo návrh na úpravu rozpočtu na r. 2001. V této úpravě bylo promítnuto nařízení vlády č. 454, odst. 3 ze dne 11. 12. 2000, zvýšení dotací na sociální dávky OkÚ, zvýšení příjmů ze sdílených daní a převod dotace OkÚ na opravu domu čp. 199 z FRR na kapitolu bytového odboru. Změna představuje navýšení příjmové i výdajové strany o částku 6 835 900,– Kč. Rozpočet města na r. 2001 ve výši 45 290 900,– Kč zůstává rozpočtem vyrovnaným.

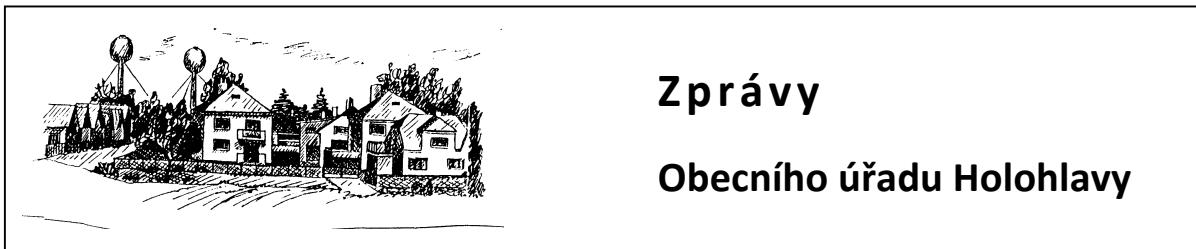
- 3) MZ souhlasí s bezúplatným převodem pozemků od Pozemkového fondu ČR Praha do majetku města v rozsahu:

parcela:	148	437 m ²	parcela:	149/3	580 m ²
	149	288 m ²		150/1	4 696 m ²
	149/1	86 m ²		150/2	366 m ²

- 4) MZ po projednání schválilo obecně závaznou vyhlášku č. 1 /2001 ze dne 29. 3. 2001 o změně a zrušení obecně závazných vyhlášek č. 1/1999 o místních poplatcích a č. 2/2000 o opatřeních na likvidaci škodlivých hlodavců.
- 5) MZ projednalo a schválilo:
1. Koncept územně plánovací dokumentace – změnu č. 4 pro katastrální území Smiřice
 2. Koncept územně plánovací dokumentace pro katastrální území Rodov.
- Oznámení bylo provedeno v souladu se stavebním zákonem č. 50/76 Sb. ve znění pozdějších platných předpisů.
- 6) MR projednala současnou situaci dokončení rekonstrukce domu č. 199 v Cukrovarské ulici. Vzhledem k vyčerpání finanční dotace, stavu rozestavěnosti a po zvážení všech možností – včetně zastavení stavby – MR doporučila opravu dokončit z prostředků města. Krajský úřad požádat o garanci úhrady vynaložené částky do konce roku 2002. Předpokládaná výše nezbytně nutných finančních prostředků vložených městem na dokončení akce by byla 1 500 tisíc Kč. MR doporučila – s ohledem na danou situaci – navržený způsob dokončení stavby nad rámec rozpočtu. Navržený postup MZ schválilo.
- 7) V MZ byl projednán materiál Ministerstva vnitra ČR s názvem „Druhý postupový krok modelace správních obvodů pověřených obcí“. MZ v souladu se svým předcházejícím rozhodnutím souhlasí se začleněním města Smiřice do správního obvodu Hradce Králové (poz.: původně bylo vládou navrženo začlenění pod Jaroměř!).

!! V měsíci dubnu proběhne ve městě deratizace – podrobnosti se dozvíte na úředních vývěskách. !!

- ☺ Více peněz by bylo třeba na dokončení restaurátorských prací ve zdejším kostele, které provádí hradecká firma KPM. Kromě vlastních finančních prostředků počítá město i letos se státní dotací. Pokud by vše vyšlo podle předpokladů, pak už by byl kostel přibližně po 25 letech alespoň částečně zpřístupněn veřejnosti. Počítá se i s možností zpřístupnění přízemí přilehlých prostor, tzv. Důchodu.
- ☹ Město by chtělo výhledově provést rekonstrukci školního hřiště. Jako obyčejně je největší překážkou nedostatek finančních zdrojů. Podle již zpracované projektové dokumentace by zde měl vzniknout běžecký ovál, doskočiště a další sportoviště. I když by bylo hřiště oploceno, mělo by v budoucnu sloužit žákům i veřejnosti.

Zprávy

Obecního úřadu Holohlavy

Jaro je tu, ale...

Jaro se ujalo vlády. Uklízíme, prořezáváme stromy a hromadí se odpad. Jako každý rok, uspořádá obecní úřad opět sběr nebezpečného odpadu – vyřazených pneumatik, akumulátorů, televizorů, ledniček, obalů se zaschlými barvami. Všechny tyto věci bude možno po oznámení termínu odevzdat na obecním úřadu.

Stále je mezi námi řada nezodpovědných spoluobčanů, kteří si pletou prostor na „pálení čarodějnic“ U kříže s veřejným smetištěm. Likvidace tohoto nepořádku stojí obec desetitisíce korun. Protože kapsy obce nejsou bezedné, možná že i ten, kdo se zbaví nepořádků vysypáním U kříže, čeká déle na opravu chodníku před svým domem – a možná, že právě on se pak nejvíce zlobí. Během celého roku platí přísný zákaz ukládat a odhazovat na zmíněný pozemek jakýkoliv odpad!

Ukázněným občanům sdělujeme, že od dubna mohou vozit ke kříži větve z prořezaných stromů, abychom mohli za hojné účasti dětí i dospělých 30. dubna „upálit další čarodějnice“.

Možná nevíte, že...

- ✱ už přes rok obec provozuje kuchyň v Dlouhé ulici čp. 11
- ✱ nepracujícím důchodcům přispívá obecní úřad na jeden oběd (odebraný z obecní kuchyně) 5,- Kč
- ✱ poplatky za odvoz tuhého komunálního odpadu se pro rok 2001 nemění
- ✱ poplatek ze psa činí v letošním roce 100,- Kč – z druhého a každého dalšího psa činí poplatek 150,- Kč, důchodci platí 50 %
- ✱ odvoz jednoho kontejneru s plastem stojí obec 150,- Kč – před vhozením láhví a jiných dutých obalů do kontejneru je sešlápněte a zašroubujte uzávěr – jinak platíme za odvoz vzduchu.

Obecní úřad Holohlavy

Jak s odpadem

Třídění odpadu

Všechny odpady je třeba třídit (separovat) a teprve potom dávat do odpovídajících kontejnerů. Tak například:

- do kontejneru pro plasty neodhazujte jiný odpad
- do kontejneru na papír rozhodně nepatří například igelitová taška se slupkami od pomerančů

- do odpadových košů ve městě patří pouze drobný odpad, jako je sáček od bonbónů, slupka z banánu – nevhazujte do nich tašku s odřezky zeleniny, se shnilými jablky apod.

Třídění odpadu se provádí ve všech vyspělých – a mnohem bohatších – zemích (a my k nim snad chceme také patřit?!). Pokud někdo neprovádí důsledně třídění odpadu, znehodnocuje i úsilí těch slušných občanů, kteří tak činí.

A co tetra-packové obaly?

To jsou obaly (krabice), ve kterých kupujeme mléko, víno, džusy, šlehačku, podmáslí apod. Tyto obaly nepatří jako odpad ani mezi papír, ani mezi plasty. Zatím je vhazujte do popelnic a do kontejneru na odpad.

Odbor správní a životního prostředí při MěÚ Smiřice uvažuje i o odděleném sběru těchto obalů – i ty jdou totiž recyklovat a znovu využívat.

Nevyvezli vám popelnici??

Příčinou může být:

- v daném týdnu nebyl svozový den pro popelnice, označené vaši barvou nálepky
- popelnice nebyla vyvezena chybou pracovníků firmy Rund – v tomto případě informujte co nejdříve:
 - a) buď odbor správní a životního prostředí při MěÚ Smiřice – tel. 594 5036, nebo
 - b) vedení firmy Rund na tel. 0442/812 381 – bude sjednána náprava
- nejčastějším důvodem je to, že nemáte popelnici přeznačenou odpovídající barevnou samolepkou pro rok 2001 – pokud jste tak ještě neučinili, můžete si samolepku vyzvednout na odboru správním a životního prostředí při MěÚ Smiřice.

Chcete mít město čistější?

Zřejmě všichni občané města by na tuto otázku odpověděli kladně. I radnice se snaží pro to udělat co nejvíce, ale záleží hlavně na každém z nás. Na zkoušku byly ve městě instalovány 3 odpadní koše, opatřené papírovými sáčky na psí výkaly. A první zkušenost? Někomu to zřejmě hodně vadilo – celý zásobník nepoužitých sáčků strhnul a odhodil do koše!!! Takto se větší čistoty města nedopracujeme.

Sběr nebezpečného odpadu v sobotu 14. dubna

Pro jarní období se opět plánuje sběr nebezpečného odpadu: zbytky barev a ředidel, postřiků, fotochemikálií, olejů, zářivek, akumulátorů apod. Tyto odpady by měli občané odevzdávat osobně a nenechávat je na uvedených stanovištích bez dozoru. Pokud se nedá z obalu bezpečně poznat, o jakou látku se jedná, měl by být odpad názvem látky označen.

Orientační čas pro jednotlivá sběrná stanoviště:

Rodov – hospoda	8,00 hod.	trafika u Jedličků	9,35 hod.
Trotina	8,30 hod.	Govorovo – u mateřské školy	10,00 hod.
Zderaz	8,50 hod.	Základní umělecká škola	10,15 hod.
Staré sídliště u sběrný surovin	9,05 hod.	Ant. Seligera – fa Sinak	10,30 hod.

Marcela Mráková, odbor správní a životního prostředí

Chválíme

- ☺ V sobotu 24. 3. patřila jírovcová (kaštanová) alej mezi Smiřicemi a Čibuzí mladým ekologům. Členové přírodovědného kroužku při smiřické ZŠ, skauti, členové České společnosti ornitologické společně s dalšími nadšenci zde pracovali na odstranění černé skládky a potřebném úklidu. Během této soboty brigádníci odvezli z bývalého smetiště a černé skládky téměř tři tuny odpadů. V biocentru Obora vyhloubili mladí ochránci přírody dvě jezírka pro obojživelníky.

G b dějinách Smiřic

1769

Kníže Paar a selské bouře roku 1775

Z minulého čísla Zpravodaje víme, že v roce 1761 zemřel druhý manžel Marie Terezie Violanty ze Šternberka Jan Daniel hrabě z Gastheimu a v témže roce jen o něco později i Marie Terezie Violanta (1699–1761). Smiřické panství zdědil **Jan Václav hrabě z Paaru** (nyní se musím čtenářům tohoto seriálu moc omluvit – tohoto majitele jsem v minulém čísle psal jako Jana Leopolda hraběte z Paaru – to byl jeho otec z prvního manželství Marie Terezie ze Šternberka). Od roku **1769** mohl používat titul kníže, protože tento titul od tohoto data náležel všem Paarům. Paarové tím získali právo i na knížecí korunu.

Jan Václav hrabě z Paaru byl držitelem Smiřic v letech 1761 až 1780. Už jsme se dověděli, že o svůj majetek nejevil žádný velký zájem. Hlavní osobou se na jeho panství stal vrchní správce Rozšlapil, který uplatňoval svoji autoritu. Na panství vznikly poměry charakteristické pro velký majetek neřízený přímo držitelem. Rozšlapilovo působení bylo zřejmě v roce 1775 jedním z podnětů k vypuknutí velkého nevolnického povstání, které bylo největším v celém tehdejší rakousko-uherském mocnářství. O selském povstání si můžete přečíst v dalším pokračování vyprávění holohlavského děkana Martina Uhlíře v Kapitolách z dějin Holohlav.

Dominantní stavbou ve Smiřicích je určitě zámecká budova – v době Šternberků a Jana Václava z Paaru už i včetně zámeckého kostela. Snad bude zajímavé přečíst si o tom, jak zámek v té době vypadal. Pokud sledujete tento historický seriál, získáte představu, jak se budova zámku měnila. Z doby Jana Václava z Paaru se dochoval krátký popis zámku, který vypracovali v roce 1765 inspektor František Josef Čapek a jmenovaný vrchní správce Václav František Rozšlapil. Důvod vypracování popisu není znám (text se zachoval ve složce spisů z doby pozdějšího majitele – císařské komory):

„Zámek – hraběcí sídlo – s nově kolem zřízeným libosadem osázeným zákrsky. Má tři podlaží, je z kamene se šindelovou krytinou, celý v dobrém stavu k obývání, má 44 velkých a malých pokojů, 8 kvelbů, 2 sklepy, 1 prostornou kuchyni, 2 galerie, celý nákladně postavený. Dále zařízený

zámecký kostel sv. Tří králů, naproti s velkou jízdárnou s koňskými stájemí pro 40 koní. Vedle jsou potřebné veskrze zděné byty pro hospodářské úředníky. Od zámku jsou vysázeny tři lipové aleje v krásných řadách, jedna do Holohlav, druhá do obory a třetí lesem Rasošek k plesskému zámečku vzdálenému 1 1/2 hodiny. Pivovar je v zámeckém okrsku, zděný s klenutým hvozdem a humnem, dále opatřen sladovými půdami, ... Vinopalna v městečku Smiřicích ... Hospodářský dvůr Smiřice se zde se nacházejícím ovocným sadem, dřevěný se sýpkou, stodolou o dvou mlatech, stáje pro zde chovaný hovězí i vepřový dobytek a drůbež, v dobrém stavu.“

Z předešlých pokračování jsme se již dověděli, že součástí smiřického panství byla i osada Ples u Jaroměře, kam byla naplánována výstavba pevnosti Josefov. Proto v lednu 1780 koupila panství Smiřice včetně inkorporovaných (pozn.: začleněných) statků Jasenná, Ples a Újezd za 700 000 zlatých císařská koruna. Zámek byl přeměněn na špitál – nemocnici pro nemocné pracovníky ze stavby josefovské pevnosti, za Labem byl zřízen hřbitov s kapličkou, kam byli pochováváni ti, kteří zemřeli.

V průběhu léta 1780 se rozvinulo široké jednání o osudech a využitelnosti smiřického zámku, přičemž bylo jasné, že již nebude sloužit jako voluptoár (? – zřejmě neměl sloužit k obývání jeho majiteli). V červenci se dokonce docela vážně jednalo o přeložení sídla krajského úřadu Hradeckého kraje ze sousední Hořiněvsí do Smiřic. Krajský hejtman (pozn.: vida, už tenkrát zde byli krajští hejtmané a Smiřice se téměř staly jeho sídlem!!!) souhlasil, z Vídně vyslaný rada Jan Nepomuk Petrydes doporučoval výhody Smiřic jak mohl. Psal do Vídně, že je zde dost místa, zámek má v prvním patře 18, v druhém patře 19 místností. Navíc je v druhém patře pěkná jídelna se šesti okny. V přízemí napočítal 18 místností, z nichž bylo 7 vytopitelných. Navrhoval přestavět některé hospodářské budovy a jízdárnu na byty. Na druhé straně zdůrazňoval nevýhody dalšího kandidáta na místo krajského úřadu – jezuitské Žírče. K přemístění krajského úřadu do Smiřic nakonec nedošlo. Pro nás je zajímavý Petrydesův vcelku obšírný popis zámku a jednotlivých budov kolem něj (popsal celé smiřické panství), který vypracoval po svém návratu do Vídně v srpnu 1780:

„Panský zámek ve Smiřicích ... od severu v prvním traktu vjezdová brána a dva malé vchody, budova je postavena do čtverce, oddělená od ostatních budov a obklopena libosadem (pozn.: sadem, parkem), dvoupatrová, pouze s jedním schodištěm, ve dvoře dokola otevřená chodby (pozn.: jejich zasklení do současné podoby bylo provedeno později), jak budova, tak i šindelové střechy jsou nezávadné, první poschodí obsahuje 16 a druhé poschodí 17 místností, pokoje s dobrými proporcemi, světlé, s dobrými dveřmi, zámky a okny a kromě toho ještě 13 prkenných přepažení (13 bretterne Verschläge), z horních pokojů ve druhém patře je 8 obloženo měkkým dřívím, v ostatních jsou prkenné podlahy; v obou patrech je 28 vytápitelných pokojů s dobrými kamny a celkem 74 tabulkových oken a 45 zimních (pozn.: možná okna s okenicemi?). V přízemí je 17 kvelbů (pozn.: kvelb = klenutá místnost, krám – zde se zřejmě jedná pouze o klenuté místnosti), z nichž je 8 vytápitelných. Jedna velká panská a jedna malá kuchyně, jeden velký a jeden malý sklep, velký je však při stoupajícím Labi zaplavován (pozn.: připomeňme si, že tehdy ještě neregulované Labe protékalo dnešním parkem celkem nedaleko od zámecké budovy – zbytky sklepa jsou částečně viditelné na jižní straně budovy). Mezi zámkem a zámeckým kostelem je nahoře ve druhém patře chodba bez zastřešení dlážděná kamennými deskami, která musí být vzhledem k pronikající dešťové vodě přeložena a znovu zatmelena; 1 patro této chodby je klenuté a má 18 oken.

Libosad – ve dvou libosadech kolem zámku jsou následující ovocné stromy a špalíry: 10 meruněk, 37 broskví, 232 zákrsků, 52 jabloní, 12 švestek, 12 fíkovníků, 52 španělských višní, 314 sáhů habrového a 90 sáhů smrkového sestřihávaného špalíru (řada tvarovaných stromů – palmet, kordonů), 87 tvarovaných lip, 28 kaštanů, 5 oddělení sestřihávaných parterů (pozn.: pravidelné záhony květin a trávníků v blízkosti budovy), tato zahrada vyžaduje robotu 175 dní ročně. Ovoce

v libosadu bylo úředně odhadnuto a odprodáno nájemcům... V panské kuchyňské zahradě je malý skleník (zde Treibhaus...)

Byty úředníků – přímo u zámeckého kostela budova v druhém traktu s úřednickými byty, jednopatrová. Vedle kostela je úřední kancelář a vedle je klenutý archiv s železnými dveřmi. Vedle kanceláře bydlí rentmistr (pozn.: rentmistr = správce důchodenského úřadu, který spravoval důchody panství nebo velkostatku – býval také nazýván důchodní), má 4 pokoje a kuchyni, s ním sousedí byt hospodářského správce se 2 pokoji a kuchyní. Vedle má ředitel pouze 2 pokoje k obývání a pro čeleď světnici, tak že v tomto malém prostoru sotva může být. Vedle ředitele je byt sládka stávající se ze 2 pokojů a kuchyně. Přízemí je veskrze klenuté, na začátku vedle kostela bydlí zámecký kaplan v jednom pokoji a prkenné přepážce s malou kuchyní, přímo na něm kostelní depozitář. Na druhé straně je obytný pokoj hospodářského vrátného. Na konci této brány je humno a hvozd (pozn.: obojí je součástí i dnešních pivovarů).

Pivovar a bednárna – ve třetím traktu stojí pivovar a spilkové sklepy, nahoře jsou náležité sladové pudy a za pivovarem dřevěný byt bednáře s jeho dílnou... sládek... vaří dobré a pitelné pivo v okolí vyhledávané pro kvalitu... pivovarská pánev byla roku 1719 pořízena...

Sýpka a koňské stáje – ve výše zmíněném třetím traktu s pivovarem sousedí jednopatrová sýpka a pod sýpkou jsou stáje pro 24 a vedle pro 16 koní, nad vedlejší se skládá zásoba píce a otavy. Ve čtvrtém traktu sousedí s koňskou stájí dílna koláře, kam je nyní ukládáno různé dřevěné nářadí.

Panská jízdná – vedle zmiňované dílny koláře vede ulice na Hradec Králové (pozn.: do Hradce Králové vedla cesta jinudy, než jsme v současné době zvyklí!) a u ní stojí jízdná, oddělená od všech okolních budov. Dlouhá 21 rak. sáhů, široká 8 1/8 sáhu (39,8 m x 15,4 metrů), na konci jízdnary bydlí v 1. patře purkrabí, má 4 pokoje a kuchyni, dole je uzavřená kolna na 4 nebo nejvýše 6 vozů, zbytek budovy až po „Dachlähr“ (?) tvoří jízdná. Mezi jízdnou a zámek ještě malá budova se 2 pokoji a kuchyní, kde se při honech shromažďují a přenocují lovci, v současnosti je ale neobývaná. Z této budovy je možno vytvořit byt pro hospodářského správce, probourat z každého pokoje do panského sadu okno a zvětšit byt ředitele o dva pokoje... Přímo za touto malou budovou jsou dva sklepy se střešou oddělené od libosadu a ovocného sadu, kam je ukládána zvěřina, tyto dva malé sklepy leží přímo na labském břehu a jsou často zaplavovány...

Panský byt pro zahradníka – před několika lety byla zřízena v panské kuchyňské zahradě dřevěná budova se 2 pokoji a vytápěním a s komorou, kuchyní a chlévem, nyní zde bydlí panský chirurgus, zatímco zahradník má vlastní dům.“

Smiřická vinopalna (lihovar) stála mimo zámecký areál – byla asi v sousedství panského mlýna. Smiřický hospodářský dvůr byl bohužel pouze jmenován, popsán nebyl.

Z pozdějšího popisu zámku z roku 1795 lze alespoň částečně sledovat osudy Smiřic, které byly v majetku císařské komory. U zámku bylo přihlédnuto k Petrydesovu návrhu na přestěhování správce do domečku u jízdnary a naopak byl rozšířen byt ředitele. Jízdná byla zatím ponechána. Někdy před rokem 1787 však byla v budově umístěna – jak už je i výše uvedeno – vojenská nemocnice stavby josefovské pevnosti. Ta se také stala v létě 1787 málem příčinou požáru celého areálu. Komínem kuchyně již šlehalý tři lokty vysoké plameny, avšak pohotovým zásahem jistého Jiřího Rezka byl požár uhašen; dobrovolný hasič si za to vysloužil 3 dukáty a sud piva. O tom, že byl špitál brzy nato přestěhován jinam a že na začátku devadesátých let byly provedeny drobné adaptace, svědčí krátký popis z prosince 1795 – z popisu je patrné, že i když byl nazván „panským zámek“, zámecké budovy už nebyly panským sídlem, ale sloužily pouze jednotlivým úředníkům:

„Panský zámek ve Smiřicích – bydlí v něm: zámecký kaplan – má dva pokoje; justiciár (pozn.: zkoušený a práva znalý vrchnostenský úředník s civilní soudní mocí) – má 4 pokoje, 1 kuchyňku,

1 spíž; **výběrcí daní** – má 5 pokojů, 1 kuchyňku, 1 spíž a 1 stáj pro dvě krávy; **vrchnostenský písař** má 1 pokoj a 1 dřevník; **písař daňového úřadu** obývá totéž.

Ostatních 37 pokojů nebylo obýváno. Provoz císařské vojenské nemocnice, patřící ke stavbě pevnosti Josefov, zanechal na zámku mnoho obecných škod na dveřích, oknech a kamnech. Teprve po nutných úpravách budou tyto místnosti znovu vhodné k obývání.

Kolem zámku jsou ještě vrchnostenské budovy, zde bydlí po pravé straně **vrchní**, má 7 pokojů, 1 kuchyňku, 1 dřevník, 1 stáj pro 4 krávy. **Rentmistr** má 3 pokoje, 1 pokladnu (Kassabehälter), 1 kuchyňku, 1 spíž a dřevník, stáj pro 2 krávy.

Dále je zde zámecká kaple spojená zastřešenou chodbou se zámkem, kancelář vrchního a vrátnice. S touto budovou sousedí vrchnostenský pivovar, bednárna, obydlí knechtů (? – pozn.: knecht = středověký voják) a vrchnostenské koňské stáje, vedle kterých je byt **sirotčího správce** – byt má 3 pokoje, 1 kuchyňku, 1 dřevník a 1 spíž v zámku. Vedle a pod bytem je kolna a bývalá jízdná.

Dále je zde ještě malá budova, kde bydlí **hospodářský správce**, má 3 pokoje, 1 kuchyňku a 1 spíž.

Všechny budovy potřebují celkovou důkladnou opravu (pozn. důkladnou opravu by potřebovala budova zámku i v současné době!).“

--- ooOoo ---

Až potud popisy smiřického zámku z druhé poloviny 18. století. Pokud sledujete historii smiřického zámku, jistě jste si všimli, kolika různým účelům už sloužil. Zámek měl původně určitě sloužit jako panské sídlo – v jeho historii se jím několikrát i stal. Poměrně dlouho zde sídlili např. Šternberkové (Paar byl po matce také Šternberk). Zámek častěji sloužil jen jako sídlo panských správců a úředníků – byl tedy správním střediskem panství.

Dvakrát sloužil zámek vojenským účelům. Jak je výše uvedeno, v době stavby josefovské pevnosti se stal špitálem – nemocnicí. Za druhé světové války byl sídlem německé vojenské posádky.

V novější době – jak to vyplývá z tohoto čísla Zpravodaje – byl i sídlem odborných zemědělských škol. Poměrně dlouho (do r. 1989) byl i sídlem ředitelství Státního statku Smiřice – ještě dnes zde jeho pozůstatek má na starosti vyřizování restitučních nároků. Pro potřeby zemědělských podniků zde začalo pracovat výpočetní středisko, které pak přesídlilo do vlastní budovy (AGRODAT).

Dnes je zámek v majetku soukromé firmy. Je zde zatím umístěna Městská lidová knihovna, detašované pracoviště sociálního odboru OkÚ v Hradci Králové a je (a nebo bylo) zde i sídlo několika soukromých firem. Budoucí osud zámku a jeho využití je zatím nejasné.

Miroslav Volák

Kapitoly z historie Holohlav

Z pamětí holohlavského děkana Martina Uhlíře

Selské vzbouření na Hradecku r. 1775

Martin Uhlíř: *Historia domus ae sacrali XVII. ejusque morum*

V minulých číslech Zpravodaje se mohli čtenáři dočíst o osobnosti holohlavského děkana Uhlíře. Zároveň byly popsány osudy jeho pamětí, které se dostaly až do Jindřichova Hradce – do Okresního archivu v Hradci Králové se dostaly relativně před nedávnem. V roce 1775 děkan Uhlíř zažil na faře v Holohlavech selské vzbouření, o němž podrobně a zajímavě vypráví právě ve svých pamětech – v tomto čísle si můžete přečíst pokračování těchto pamětí:

„Stalo se, že po ranní mši v Holohlavech, kterou jsem sloužil osobně, poněvadž připadalo právě evangelium o rozdělení mezi sebou království, řečí morálně exegetickou (pozn.: exegeze = odborný slovní, případně věcný výklad nějakého – zejména biblického – textu) jsem tu lidu, v počtu hojném přítomnému, vyložil a napomenul ho, aby svatý pokoj, který z pravého poddanství a poslušnosti vychází, zachoval; avšak marně jsem se namáhal. Bylť za řeči této přítomen při mši svaté vojín ze setniny jaroměřské, která byla též ve Vlkově, a tam byv propuštěn, za noci v Holohlavech se ubytoval, a když zvěděl, že ve Smiřicích se tak velké množství sedláků shromáždilo, z kostela vyšel a chopiv se zbraně, do Smiřic pospíchal, aby se s ležícím tam vojskem spojil. To spatřivše sedláci, chopili se zbraní a šli za ním. Jsa postrašen tím, co se dělo, a obávaje se toho, co státi se mohlo, dvakrát jsem tam poslal posla na výzvědy, avšak on došel sice k mostu řeznickému, ježto sedláci bránu střehoucí, přechodu mu nedovolili. Dověděl jsem se přece později pravý příběh, který se tam udál a jest tento:

Zástup sedláků, maje za to, a ne neprávem, že direktor jest příčinou, že viníci byli zajati, na něm zamýšlel se pomstíti a zároveň ho odvésti do své kanceláře, kterou prý mají v Jasenné, sedláci se chlubili.

Dobrý direktor více jsa mrtvole než živé bytosti podoben, dav se přemluvit lieutenantem, jenž rovněž byl v úzkých, sešel na nádvoří, obklopen celou kompagní, a vymlouval, co se stalo, plakal, slzy prolévaje a Bohem se dokládaje, že nemá žádných jiných patentů královských robotu umenšujících.

Sedláci však nestali se tím o nic lepší, nýbrž jako vztekli psi pokřikovali a žádali, aby jim byl vydán. V zástupech vyřítili se na vojáky, klamně předpokládajíce, ba dokonce se honosíce, že vojáci nikterak se neopováží vystřeliti, ano že nemají ani ručnice nabity.

Direktor tušil, že špatně to dopadne, zvláště když již i podruhé k nim přistoupil a nemohl je uspokojiti, ano, co se zdá pravdě nepodobné a přece pravdou jest; když již sedláci mírností vojáků ještě rozlícenějšími se stali, řadu jejich prorazili a chtěli chytati direktora uprostřed stojícího; on však (což převelikému štěstí svému přičítal, jako jsem to z úst jeho slyšel) již uchopen byl za límec, přece se vytrhl a utekl. I stalo se, že v té tahanici sedláků s vojínů z oněch někteří poranili se o bodák, který na pušku jest nasazen, a téměř v té chvíli jeden voják, neví se, zdali náhodou nebo z úmyslu ručnicí vypálil, následkem čehož jeden z nich za uchem byl poraněn. Ihned ustoupili sedláci, jedním hlasem volajíce, zdali takový jest rozkaz císařův, aby

daně platící byl zahuben. Při tomto případě, nechť pravím, čtenář nahlédne a uváží, co si o sobě domýšleli hloupí sedláci, jakoby všechny výstřednosti beztretně si dovoliti směli, a to z té příčiny, že byli poplatníky, a že panovník pro blaho království chce je míti zachovány.

Výstřel ten konec učinil bouři této, sedláci pak své raněné na vůz naloživše, do města Hradce Králové vezli s tím úmyslem, aby ukázali je hejtmanovi a otázali se jeho, kdo takový rozkaz dal, aby poplatníci císařovi byli pohubeni? Ježto zatím případ ten stal se v městě známým, do města již vpuštění nebyli.

.....

Toto první povstání sedláků ve Smiřicích, jichž opovážlivost v tomto místě vzrostla, bylo smluveným znamením ku vzbouření pro celý kraj a nejen pro tento kraj, nýbrž postupně pro celé království, jak dále bude vidno.

Neboť druhého dne, 20. března o 6. hodině ranní lid z hor v počtu 600 osob přitáhl do Chvalkovic, chtěje se zmocniti tamějšího hospodářského direktora.

Ten v témže okamžiku utekl se do zámku svého pána, domnívaje se, že tam najde bezpečného útulku, a mezi tím co sedláky byl pronásledován, šťastně se zachránil, dostav se oknem do zahrady a odtud do Jaroměře. Příbytek zanechal na pospas těmto povstalcům. Když zběsilý zástup do zámku vnikl a narazil na svobodného pána Jana Dobřenského, který ze spánku byl vyburcován, po schodech vstříc mu přicházel, žádal na něm, aby mu direktora vydal.

Dobrý ten pán, jak nám (když jsem k němu večer téhož dne se starším bratrem jeho přišel) vypravoval, v jakých byl asi úzkostech, když ti zlotřilci, slovům jeho nevěříce, počali všechny komnaty prohledávati, aby člověka toho chytili.

Úzkost jeho byla tím větší, ježto nebyl ani s to, aby jim vstup zabránil do ložnice, kde paní jeho, ode dne předešlého v šestinedělí, ležela. Právem se tedy strachoval, aby se jí, vyděšené těmi zbůjníky, nic zlého nestalo, jako vskutku přihodilo, když oni, vstoupivše do ložnice šestinedělky, neustrnuli se nad ní, k lůžku přistoupili a odhodivše svrchní peřinu, hledali, zdali by snad tam hospodářský úředník ukryt nevězel.

Dobrá tato hraběcí šestinedělka v takové úzkosti postavena, měla za to, jak se mně přiznala, že snad ji chtějí stíti, klekla tedy, jsouc téměř bezducha, uprostřed lůžka svého na kolena. Tím se stalo, že z přestálého strachu taková ji malomyslnost napadla, že lékařská věda nebyla s to, aby ji za dvě léta zapudila.

Dav sedláků však přece zámek nevydrancoval, když viděl, že baron zaručil podpisem poddaným svým úplnou svobodu tělesnou i že zprostil je roboty a jiných dávek.

Druhý den na to dav horalků sešel se znova a přes Chvalkovice již v 8 hodin ráno do Kuksu dorazil, kterýž zástup, když připočetl se k němu lid z okolních vesnic, dostoupil počtu 2000 hlav. Tam vyhrožuje zpustošením kláštera, poručil si, aby mu týž spis o stejné svobodě byl vyhotoven.

Když pak se navraceli do hor, říkali zjevně, že dne 23. udeří na hraběte Šporka v Hoříněvsi, bude-li na svém panství prodlévati a kdyby takový spis poddaným svým nevydal, že zpustoší zámek jeho.

Dověděv se o tom dna dvacátého druhého, sedl jsem na koně a rovnou cestou z Chvalkovic ku hraběti, svému upřímnému příznivci, jsem jel přemluvit ho, aby se jim všecku svobodu dáti uvolil, poněvadž jsem velmi dobře věděl, že prospěšno bude ustoupit před bouří, jež brzy se přežene. Tímto důvodem snažil jsem se ho pohnouti, ale marně.

Když tedy druhého dne jednal se svými rychtáři a konšely z okolních obcí v příčině konání roboty, přihnala se ona zlopověstná rota horalů, a jakoby již byla zpravena o tom, že se hrabě zdráhá,

hned jak přišla, jala se dolejší okna zámku vytloukati, někteří pak vystoupili po schodech do komnat, a cokoliv jim z nábytku padlo do rukou, rozbili, vyjímaje jednu komnatu, v níž hrabě, obklopen sedláky a dříve od nich nadávkami zasypán, rád, však pozdě, všechno podepsal. To byl první zámek, který loupeživosti jejich padl za oběť.

Hrabě, vsednuv na koně, jen stěží do Hradce Králové se zachránil. Tato sběř sebrala tam kromě toho 36 sudů s pivem a přitáhla k Nedělištům tak svobodně, jako by všechno bez trestu podniknouti směla.

I jest se velice diviti a potomstvo sotva uvěří, jakož nevěřil bych já, kdybych očitým svědkem všeho toho nebyl býval, že dav vzbouřených sedláků, počtem dvou, tří a více tisíců roku 1775 v měsíci březnu proti svým vrchnostem a hospodářským správcům povstal, za jasného dne tékaje beztrestně z místa na místo, zámky pánů svých, příbytky duchovních správců (jako se stalo v Hoříněvsi farářů) vyplenil, schytl hospodářské správce a je zbil a jiné věci sotva uvěřitelné spáchal, aniž kdo se mu v cestu postavil nebo mu překážel, ač v království 40.000 mužů vycvičené armády ve svých stanicích leželo.

Kdož by věřil, že by mezi městem Hradec Králové, kde 500 mužů bylo posádkou, mezi Smiřicemi, Jaroměř, Hořicemi, Miletínem a Bydžovem, kde celé setniny pluku Arembergova své stanice měly, státi se mohlo, aby mezi nimi ležící panské zámky celého téměř kraje od těch bohaprázdných lupičů byly pleněny, zatím co se na to tolik vojska na své oči hledělo?

Sotva totiž 23. opustili zámek v Hoříněvsi, faru a i faráře po té zbyli a ještě téhož dne jako vztekli psi do Neděliště se hnali, do zámku panského vnikli, všechny dveře, okna, kamna, stoly, sedadla a co movitého bylo, tak roztloukli, že kusu celého k potřebě nezůstalo, skvosty však, které tu byly, sebravše, odnesli. Ano, když stejně surově vyplenili tamního direktora, ku štěstí jeho nepřítomného, na to kaplanu zámeckému, jakémusi minoritu P. Chrysantovi Drahoi vykastrováním hrozili, jestliže hotovými penězi se nevykoupí, pročez chudý kněz zastrašen vyhověl jim, dav jim 16 zl., jichž si šetřil na oblek. Druhého dne tento dav, který den ode dne rozmnožoval se zlotřilými lidmi ze všeliké cházky a luzy, rozdělil se na dvě části, z nichž jedna obtížena nabranou kořistí, vracela se ke svým horám a na cestě obydlí moje obmýšlela zpustošiti.

To prozradil mně hospodský Trotinský, avšak dal mně zlý ten úmysl věděti teprve kolem první hodiny po poledni, ačkoli P. P. kaplani den před tím pozdě v noci totéž zvěděvše, ještě téže noci jizby své vyprázdnili a vše u sedláků Holohlavských uschovali, když pak mne o hrozícím nebezpečí zpravili a já též o něm zvěděl, oba jsem z jejich působiště propustil.

Poněvadž pak nebezpečí zpustošení mého obydlí každým okamžikem rostlo, sebrav některé movité věci, do Smiřic jsem je dopravil, sám pak vstoupiv do vozu, k zámku Smiřickému jsem odjel a v něm zatím se zachránil a od lietenanta, jakéhosi Schuberta, od pluku Colloredova, stráž 10 vojáků jsem obdržel k ochraně svého obydlí. Stráž ta přišla včas, neboť ona tlupa horalů vyslala čtyři vyzvědače k hospodě Holohlavské, aby se podívali, je-li obydlí děkanské Smiřickým vojskem střeženo. Když zvěděli, že se to skutečně stalo, tato zlořečená tlupa, obtížena svou kořistí, přímo k horám přes Jaroměř odešla beztrestně před očima celé kompanie vojáků pluku Arembergova a kapitána Sant-Iquiona. A uvěří potomstvo, že se to státi mohlo?

To přihodilo se v kraji Královéhradeckém od 19. března v následujících 10 dnech, a když pak v jiných krajích podobná shluknutí se stala a již mnoho tisíc povstalců až k samému hlavnímu městu přišlo beze strachu před spravedlivým trestem, konečně královské gubernium oči otevřelo a vyslalo proti nim oddíly vojska, které snažily se, aby jich schytaly, kolik by mohly. Když mezi nimi zajati byli tři předáci, ihned byl nad nimi rozsudek vyneseno a byli-li samých hradeb města Prahy pověšeni, aby potrestáním jednoho dán byl odstrašující příklad pro druhé.

To stalo se sice u hradeb hlavního města Prahy, avšak v krajích, zvláště v zdejších, dosud sedláci na své pány láli a ve tlupy se shluknuvše, na kořistění vycházeli, ano, i když vojsko proti nim bylo vypraveno, počali s odvahou na odpor se mu stavěti, jsouce té klamně domněnky, jakoby vojáci od spoluvladaře císaře Josefa nejprísnější rozkaz měli, že nesmějí do nich stříleti.

I stalo se, že následkem tohoto klamného přesvědčení sedláci počtem na 1000 osob se shlukli a chtěli město Trutnov vyplniti, a když při příchodu svém u samého města narazil na vojsko kapitána hraběte z Lamberku od pluku Colloredova, který se jim na odpor postavil, aby do města vniknouti a je vydrancovati nemohli, jak v úmyslu měli, odvážil se tento zástup vzbouřenců jej urážeti, domnívajíce se, že jemu ustoupí jako ve Smiřicích, kapitán však dvakrát je napomenul, což když neprosnělo, ano když ti kořistníci násilně vojskem jeho proraziti zamýšleli, dal do nich vystřeliti, tak že 10 osob zůstalo na místě mrtvo a přes 30 bylo jich poraněno.

Byl to první kapitán, který daným příkladem tak je přestrašil, že od toho dne tento dav horalů více se neosmělil shluknouti se a zámky a města pustošiti. Podobný příklad dal i v kraji Mladoboleslavském u Českého Dubu náčelník husarů hrabě z Landolffu od pluku Splenova, který když viděl, že mnozí z takových povstalců na něho doráželi, dal do nich svými husary sekati, a tak jakýsi pokoj v království opět nastal.

Tajemství tohoto povstání, ano i neslýchané smělosti sedláků proti svým přirozeným pánům a i proti farářům že vojínům bylo bráněno na ně stříleti, tehdy nikdo nemohl pochopiti.

Ve Vídni, kam ještě téhož dne o události Smiřické zprávu podal, císař, jemuž kníže list můj předčítal, opovázlivosti té víry dáti nechtěl a ani druhému listu, když jsem byl všeobecnou v celém kraji vzpouru oznámil. Mnozí bylo státníci, kteří příčinu toho přičítali laskavosti a ochraně, kterou císař od jednoho neb dvou let zřejmě prokazoval sedlákům, když žaloby jejich proti vrchnostem a stížnosti i na pravdě se nezakládající s otcovskou myslí přijímal a co nejprísněji mimo to kázal, aby byly vyšetřovány a ochrana práva jim poskytována. I stalo se nezřídka, že sedlák věc nepravou na místo pravé udal, aniž za to byl trestán. Tato a podobná nadřívání utvrzovala sedláka v jeho špatnosti a neposlušnosti.

Pravdou jest, že někteří úředníci hospodářští s tímto lidem venkovským jako s pravými nevolníky zacházeli, ale i pravdou jest též, že od poslední války a za trvání jejího všemožné špatnosti zahnízdily se v srdcích přemnohých, zvláště podruhů a čeládky, a to jmenovitě na panství našem a sousedním Hoříněvském, kteří již po celé století byli známí jak svým zlodějstvím, tak tvrdošíjností a vzdorovitostí. Konečně samo důstojníci vojenští, když r. 1774 po osadách odváděli všechny muže k nošení zbraně způsobilé, v tomto lidu vzpurného ducha proti představeným jeho ještě více vzbudili, a to jen z té příčiny, že v době té císař vojsku více než šlechtě samotné přál.

Tím se stalo, že když šlechta česká nemnoho o vojáky dbala, oni závidějící jí mnohých statků, jichž pánem byla, poddaným tajně proti vrchnostem nadřívávali a namlouvali jim, že císař váží si více jednoho sedláka než marnotratného šlechtice.

Než zatím pravdou jest, že česká šlechta po celé století, majíc značnou moc v království a vši zhýralosti jsouc oddaná v dobách pozdějších tak se zadlužila, že přemnozí z ní na mizinu přišli a mnoho svých věřitelů ožebračili. Ký div tedy, že když to císař ustavičně viděl, na ně nepříznivým okem pohlížel.

Tyto a jim podobné příčiny byly pravým základem celého toho povstání, jak bylo vylíčeno. Poněvadž toto tedy ve Smiřicích vzalo svůj počátek, rozhodlo král. gubernium Pražské, aby čtyři setniny vojska sem s generálem Olivierem Wallisem byly podány, k nimž připojena byla setnina dragounů a husarů, jakož i čtyři děla, aby se bouře tato potlačila.

Věru k smíchu se mi zdá, proč do Smiřic děla ta přivezena byla proti bouřícím se sedlákům, ježto by byl příklad, utracením jedné neb dvou osob daný, nade vši pochybnost bouři zlomyslně jimi

způsobenou utišil. Neboť ze zkušenosti víme, že sedlák, nejsa tak prozíravý, z počátku velikou kuráž ukazuje, ale je-li v čas potrestán, co nejrychleji navrácí se v prvotní služebnost, jakož jsme důkaz toho, co pravím, v tomto vzbouření viděli.

Neboť sotva četné vojsko ztrestat jich do Smiřic přitáhlo, sotva že královští komisaři hrabě Karel Clary a rytíř Strerovitz, gubernální assessoři, do Smiřic přišli, aby nepokoje utišili a náčelníky zatkli a potrestali, ejhle, všechen selský lid z celého kraje chvěl se úzkostí před tím, co je právem stihnouti mělo.

Měl jsem ve Smiřicích, jsa tam prozatím ubytován v zámku, té doby podívanou, jak poklesla dřívější kuráž sedláků, již ještě před 3 týdny proti všem stavům a třídám směle se vypínali.

Neboť, sotvaže kommisie byla tu a dala ty, kteří byli udáni jako hlavní původci, husary po vesnicích schytati a před se předváděti, všechna vypínavost jejich zmizela, tak že jsem na své vlastní oči viděl, kterak pět husarů 50 rychtářů a konšelů panství Hoříněvského před sebou jako ovce hnali a do Smiřic přivedli. Ty pak, podle provinění, dopraviti dala k potrestání buď do Hradce Králové nebo do Prahy nebo na svobodu propustila. A tak naloženo bylo se všemi sedláky z celého kraje, na něž udání bylo učiněno. Z obce Holohlavské byli označeni zvláště dva jako hlavní původci oné vzpoury, jež se dne 19. března ve Vlkově udála, totiž sedlák Fr. Špringer a chalupník Matěj Viznar, kteří byli v Praze na postrach jiných veřejně pověšeni (pozn.: tato skutečnost není věrohodně doložena).

Lieutenant však, který tak nechvalně u Vlkova se zachoval, že zajaté na revers sedlákům k žádosti jejich propustil, s důstojností nejprve byv suspendován, dostal se do těžkého processu a nebezpečí, že bude sesazen, což by se mu i nepochybně stalo, kdyby celý pluk pro obhájení jeho nebyl učinil tajně při jeho příjmu, aby se mohlo říci, že celá setnina utekla před sedláky, ničím jiným neozbrojenými, než jen holemi. Snažil se tedy velitel pluku skutek svého důstojníka omluviti přísným rozkazem, od velitele Královéhradeckého lieutenanta daným, aby se nestřílelo, kterýž rozkaz beze vší pochybnosti a vždy ve smyslu příznivém měl se vykládat.

Stalo se toho času, že, když jsem seděl při obědě u královského komisaře (od něho každého dne jsem byl zván) za hovoru o tomto provinění sedláků, povstalých proti jich vrchnostem, královský komisař hrabě Clary, s nímž od 30 let byl jsem znám, počal si mne dobírat, zdali událost tu, jež v království se sběhla, potomstvu věrně zaznamenám. Odpověděl jsem: „A kdo by uvěřil z potomků, že vzpoura ta s takovou smělostí státi se mohla, když 40 000 vojáků stálo v království a nikdo z nich, jakoby byli smluveni, v prvních dnech těm povstalcům, postupujícím v tlupách od jednoho zpusťšeného zámku ke druhému, na odpor se postavil a skutky jejich nepotrestal.“ Tato odpověď poněkud se smíchem byla přijata, načež generál Olivier Wallis vedle mne sedící vytáhl list a mně jej dal k přečtení.

List ten jemu psaný byl od onoho slavného generála Laudona, který díky jemu vzdával, že četnou stráž vojenskou poslal na statek jeho Bečváry, aby hájilo ho proti povstalcům. Tento generál pokračoval v tomto smyslu, že žádný z potomků snadno neuvěří, že sedláci něčeho takového beztretně mohli se odvážiti a před očima a za přítomnosti tak velikého množství vojska, posádkou v království ležícího, aniž byli ihned potrestáni. Ať jest to jakkoliv, staly se věci neslýchané, odvážlivé i smělé a v nejpočetnějších případech smrti hodné, a mnozí z předáků těchto povstalců byli by právem odpykali, kdyby sám císař spoluvladař svou velkou přízeň naproti sedlákům neprokázal.

Staloť se (jak o tom jistou zprávu mám), že když hrabě Buquoi, zeť knížete Paara, od něhož to vím, z panství svého a před svými vzbouřenými sedláky do Vídně se utekl a před královnou a císařovnou stěžoval si do této vzpoury a do nebezpečí, jaké vrchnostem hrozí, byl tázán od ní, zdali snad císař není s podivením, že tolik proti vrchnostem svým se byli odvážili.

Dle toho všeho nechť potomci uváží, za jak těžkých a jak nebezpečných časů žili jsme v tomto století, zvláště když zkaženost mravů v lidu den ode dne se rozmáhala a lid selský dávkami přetížen, posléze k zoufalství byl dohnán.“

Pro Zpravodaj připravil Miroslav Volák

Důchodci znovu na cestách – tentokrát v roce 2001

Pro letošní rok nabízíme především pro starší občany následující přehled poznávacích i nákupních zájezdů:

11. 4. Nákupní zájezd do polských lázní Kudowa Zdroj

Květen Zájezd Kladno – Průhonice

- prohlídka skanzenu dolu Majrovka
- prohlídka Památníku v Lidicích
- prohlídka arboreta v Průhonicích

Červen Zájezd do Prachovských skal

- prohlídka zámku v Hrádku u Nechanic
- prohlídka zámku v Dětěnicích
- prohlídka Prachovských skal

4. 7. Nákupní zájezd do polských lázní Kudowa Zdroj

Srpen Zájezd do polského Otmuchova

- prohlídka města Klodzka
- prohlídka městečka Otmuchova a jezer
- prohlídka města Nysy

Září Zájezd do Litoměřic na výstavu Zahrada Čech

- prohlídka výstavy Zahrada Čech – jablko roku

17. 10. Nákupní zájezd do polských lázní Kudowa Zdroj

21. 11. Předvánoční nákupní zájezd do polských lázní Kudowa Zdroj

Veškeré informace budou průběžně uveřejňovány ve skříňce. Závazné přihlášky s finanční úhradou budou přijímány a evidovány v prodejně textilu IRTEX Smiřice.

Bližší informace můžete získat i od našich důvěrníků:

pro Smiřice – pí Košťálová (sídl. Govorovo)
pí Knapová – u základní školy
pí Heřmanová – (Spořilov – za vlečkou)
pí Šprýňarová – Hradecká ul. (pod nádražím)

p. Opletal – (prodejna IRTEX v Zemanově ul.)
pro Holohlavy – pí Věbrová z ObÚ Holohlavy
pro Hubíles – p. Kučera
pro Sendražice – p. Dančuk

Přejeme našim zájemcům dobrou pohodu, spokojenost a zdraví – těšíme se na vás.

Ve Smiřicích 12. února 2001

Opletal Vladislav

Loutkářům zkalila radost úmrtí dvou členů

Smiřičtí loutkáři vzpomněli v lednu letošního roku uvedením Žáčkovy komedie „Kašpárek v pekle“ 75 let své nepřetržité činnosti. Radost z dobré práce a z úspěchů jim zkalila úmrtí dvou jejich spolupracovníků. V březnu se museli rozloučit se zesnulým

panem Milanem Jaškou.

S úctou a pohnutím se sklonili před jeho prací, kterou vykonal pro smiřické loutkové divadlo a tým i pro zdejší děti a celou veřejnost.

Členem loutkářského souboru se stal v roce 1959 a na jeho činnosti se podílel až do 90. let. Byl to muzikant tělem i duší a do dějin souboru se zapsal jako autor scénické hudby, hrou na klavír a akordeon. Občas i dirigoval loutkářský orchestrík. Složil hudbu k písním ve hrách Den Kuťáska a Kutilky, Křížem krážem, Jak pomohlo kotě papírové Lhotě, O zatoulaném písmenku a v dalších. Jako autor doprovodné hudby se podílel i na všech nejúspěšnějších inscenacích uvedených na Loutkářských Chrudimích. Loutková představení doprovázel i na četných zájezdech a přehlídkách. Zúčastnil se i památného turné po severní Itálii v roce 1962.

Jeho harmonika či klavír zněly i na společenských akcích pro diváky po představeních a také na setkáních souboru. Členové souboru upřímně děkují zesnulému za pohodu, kterou kolem sebe šířil jak mezi diváky, tak mezi nimi.

Paní Drahoslava Jašková děkuje touto cestou všem, kteří vyslovili soustrast nad odchodem jejího manžela.

Prakticky ve stejnou dobu se museli loutkáři s lítostí rozloučit i s

paní Věrou Lochmanovou,

která sice nebyla aktivní loutkářkou, ale dlouhá léta zajišťovala prodej vstupenek a občerstvení pro malé diváky.

(tz)

80. výročí středního školství ve Smiřicích

Právě letos uplyne 80 let od doby, kdy opustili školní lavice první absolventi Státní zimní hospodářské školy a rolnické školy ve Smiřicích. U příležitosti tohoto významného výročí uspořádá Střední odborné učiliště potravinářské ve Smiřicích, jakožto pokračovatel tehdejší hospodářské a rolnické školy, slavnostní dny připadající na 25. května a 26. května 2001. Budou vzpomínkou na historii školy a připomínkou současného rozvoje učňovského školství v našem městě. Součástí oslav bude zpřístupnění školy veřejnosti, prohlídka budovy a prezentace nynějších vyučovaných oborů, koncert žáků Základní umělecké školy ve Smiřicích a vystoupení žáků pardubické konzervatoře. Oslavám již předcházela výtvarná soutěž žáků na téma: „Jak vidím vaši školu a život v ní já“, které se zúčastnili žáci mateřské školy, zvláštní školy, 1. stupně základní

školy a žáci místní základní umělecké školy. Začínajícím výtvarníkům děkujeme za účast – jejich práce jsme se rozhodli vystavit ve škole právě u příležitosti oslav.

Do školy plánujeme pozvání hostů, mezi něž budou patřit i všichni bývalí pedagogové, kteří na škole působili. Protože učíme potravinářské obory, určitě nabídneme prostřednictvím naší kavárny něco dobrého z dílen odborného výcviku kuchařů, pekařů a cukrářů. A pokud bude květen v období plánované oslavy počasím nakloněn, myslím, že si všichni můžeme zpříjemnit páteční nebo sobotní den účastí na této akci. A tím vás, milí občané, srdečně zvu.

Ing. Baboráková Ema, ředitelka školy

Z dějin odborného školství ve Smiřicích

Jak už pí ředitelka ing. Baboráková uvedla ve svém článku, je tomu 80 let, co byla ve Smiřicích zřízena první odborná škola. Tenkrát se jednalo o odbornou školu pro zemědělský dorost bývalého jaroměřského okresu. Jmenovala se Státní zemědělská škola a byla odbornou školou se zaměřením na výuku zemědělských oborů. Jednalo se o celoroční rolnickou školu a zimní dvouletou hospodářskou školu. V zimní hospodářské škole začalo vyučování s 36 žáky 25. listopadu 1920 a v rolnické škole se začalo vyučovat se 20 žáky 21. prosince 1920.

Škola byla umístěna v budově smiřického zámku, kde byly učebny, ředitelna, účtárna, internátní jídelna, ložnice žáků a žákovské dílny. Na zámku byla poradna pro zemědělce i byty zaměstnanců.

Členové učitelského sboru školy působili i mimoškolně ve speciálních kurzech pro zemědělce, pořádali četné přednášky se zemědělskou tematikou, pořádali odborné soutěže a výstavy. Nezanedbatelná byla i jejich poradenská činnost.

Součástí výuky teoretické ve vyučovacích hodinách byla i zemědělská praxe. Nejdříve chodili žáci na praxi do státního dvora v Holohlavech. V letech 1924 až 1925 získala škola vlastní pozemky u silnice do Rodova. Tam byla postavena budova školního statku (zdejšími budovám se tak říká dodnes). Žáci si zde mohli ověřovat své znalosti o moderním hospodaření. Mohli se pochlubit úředně uznaným chovem hovězího dobytka a prasat. Na parcelách o výměře 10 arů žáci zkoušeli pěstování různých druhů obilovin. Při práci na poli už tenkrát používali traktor.

K určitým změnám došlo v době II. světové války. Ve školním roce 1943/44 byla založena lidová škola zemědělská, která měla oddělení pro chlapce a oddělení pro dívky. V roce 1944 se musela tato škola přestěhovat do budovy obecné školy a byl zrušen internát. Počty žáků byly snižovány a ke konci války v důsledku tzv. totálního nasazení bylo vyučování zastaveno. Po skončení války se škola vrátila do zámku a 3. září 1945 obě zemědělské školy zahájily svou činnost. Rok 1948 přinesl změny do veškerého československého školství. Došlo i ke změnám v zemědělském školství, jehož důsledkem bylo zrušení obou typů škol. V dalším roce byla založena jednoroční rolnická škola – později přejmenovaná na chovatelskou. Tato škola přetrvala do roku 1952, kdy byla přemístěna do Opočna.

Ve školním roce 1957/58 vznikla v Jaroměři Zemědělská mistrovská škola, která byla o rok později rozhodnutím Okresního národního výboru v Jaroměři přemístěna do Smiřic. Byla opět umístěna do 2. patra zámku, kde jí bylo přičleněno 11 místností. Tato škola se věnovala výhradně výuce pracujících – ke studiu byli vybíráni posluchači nejméně s 3letou praxí ze státních statků a ze zemědělských družstev. Mezi absolventy školy patřili lidé od 17 do 40 let.

Dvouletá škola měla obor chovatelský a pěstitelský – v zimním období se žáci věnovali teoretické přípravě a v době od 1. dubna do 31. října se věnovali provozní praxi. Praktická cvičení i během

celého roku byla uskutečňována v provozovnách velkovýkrmny, ve veterinární nemocnici, v mlékárně, v ovocnářské školce apod. Po úspěšném vykonání závěrečné zkoušky absolventi školy získali kvalifikaci mistrů, kteří pak v tehdejších zemědělských podnicích (družstva a státní statky) zastávali funkce vedoucích pracovních skupin a čet v rostlinné i živočišné výrobě.

V roce 1959 byla zavedena možnost dálkového studia této školy. V roce 1966 se škola ze Smiřic odstěhovala. Nakrátko se zde usídlila učňovská škola oboru „průmyslový drůbežář“. V roce 1967 byl otevřen pouze 2. ročník a v roce 1968 mistrovská škola svou činnost úplně skončila.

Na éru odborného zemědělského školství navázalo ve Smiřicích velmi úspěšně svou činnost Střední odborné učiliště potravinářské, které bylo dne 1. září 1998 umístěno do krásné nové budovy na místě zbořeného smiřického mlýna. Škola vychovává budoucí pracovníky z oboru potravinářského a zájem o studium je tak velký, že ani nemůže přijmout všechny zájemce o studium.

Do povědomí smiřických občanů – i občanů ze širokého okolí – se škola zapsala svými velmi zajímavými, obsahově velmi působivými tematickým výstavami. Žáci zde předvedli bohatou kolekci svých výrobků, kterými dokumentovali výbornou připravenost na své budoucí povolání.

Tato škola podle nového územního členění přejde „pod kraj“. Vystává velmi vážná otázka. Krajští hejtmani si stěžují na nedostatek peněz – bude mít Hradecký kraj zájem na tom, aby právě ve Smiřicích zůstalo střední odborné učiliště? Nebyla by to škoda pro Smiřice, kdyby (po kolikáté už!!) odtud měla zmizet tato úspěšná škola?? Nejde jen o patriotické hájení školy ve Smiřicích, jde ale o to, že zde byla postavena nová krásná budova školy (za nemalé peníze!!) a úspěšně zde probíhá výuka příštích odborníků pro potravinářský průmysl – to by snad bylo opět další neuvážené rozhodnutí.

Miroslav Volák

Pan Miloslav Tuzar z ulice Ed. Karla nám zapůjčil tablo absolventů Státní odborné školy hospodářské ve Smiřicích n/L. Jak je patrné, jedná se o absolventy této školy z let 1933 až 1935.

V hořejší části tabla jsou fotografie vyučujících (odleva doprava): ing. Tuzar Miloslav, ing. Procházka Antonín, ředitel školy Färber, ing. Wachtl, ing. Kolařík Antonín a ing. Turecký.

Jména absolventů školy nám nejsou známa, ale určitě se mezi čtenáři najde někdo, kdo tam má svého příbuzného – nebo tam je dokonce ještě někdo z vás?

Na fotografii vlevo určitě poznáte zámek, ve kterém byla škola umístěna. Na fotografii vpravo ne všichni poznáte, že se jedná o budovy školního statku u státní silnice – tam žáci prováděli zemědělskou praxi.

ZE ŽIVOTA ZÁKLADNÍ ŠKOLY

V listopadu 2000 dostala škola pro přírodovědný kroužek ANAX od MěÚ Smiřice k bezplatnému využívání provozní budovu v biocentru Obora. Členům kroužku je umožněn volný přístup do celého areálu, na jehož správě se výrazně podílí. Pomáhají zde při údržbě oplocenek a v nich vysazených dřevin, při výsadbách pobřežních rostlin a postupně se zapojí do monitorování biodiverzity v dané lokalitě. Zároveň se podílejí na údržbě pořádku v biocentru i v jeho okolí.

Od 6. do 13. ledna jsme zorganizovali pro žáky 7. a 8. tříd lyžařský výcvikový zájezd, kterého se zúčastnilo 49 žáků. Lyžařský výcvik probíhal již podruhé v lokalitě Dolní Lysečiny. Ač sněhové podmínky nebyly ideální, svůj účel splnil. Někteří žáci se zdokonalili ve svém lyžařském umění, jiní dobře zvládli základy lyžování a všichni měli možnost týden pobývat v krásném horském prostředí. Lyžařský výcvik byl ukončen závody ve slalomu. V kategorii dívek obsadila první místo Veronika Hrobařová, z chlapců se nejlépe umístil Luboš Bednář.

25. ledna předvedla našim žákům pěkný program Skupina historického šermu Pernštejn – Pardubice. Program byl vlastně pokračováním loňského tématu. Letošní s názvem „Husitství“ dětem velmi pěkným způsobem přiblížil nejvýznamnější dobu našich dějin. Diváci poznali nejen husitského bojovníka v akci, ale hlavně jeho bojovou techniku, včetně vozové hradby. Všem žákům se naučný program líbil, vyzkoušeli si husitské zbraně a zpestřili si dějepisné učivo.

1. února se uskutečnil další naučný program, tentokrát přírodovědný – s výcvikem dravců. Dravce a sovy předvedli pracovníci Obory Žleby. Předvedeno bylo 5 dravců (poštolka, káně, sokol, raroh a orel) a 2 sovy (sova pálená, puštík). Někteří ptáci byli předvedeni i v letu. Žáci se dozvěděli základní informace o ptácích samotných, o jejich způsobu života, ochraně a o úloze stanic pro handicapovaná zvířata. Dozvěděli se o sokolnictví, o základech výcviku a o významu umělého odchovu mláďat dravců a sov.

Ve dnech 9. a 10. února se uskutečnil zápis dětí do prvních tříd. Již několik let se snažíme vítat budoucí prvňáčky netradičně. Také letos jsme zvolili zábavnější hravou formu. Děti předvedly svoje dovednosti, pobavily se a většina z nich projevila velký zájem o školu. Rodiče si mohli prohlédnout třídy, vzájemně se poznali s většinou vyučujících na prvním stupni a samozřejmě zapsali do ZŠ své děti. Ty si na památku odnesly domů malé dárečky i pěknou vzpomínku na své první setkání se školou.

Letos bylo zapsáno podstatně méně dětí, proto od září plánujeme jenom dvě první třídy. Děti, které navštěvují MŠ, přišly do školy ještě před zápisem. Je to už každoroční akce, kdy paní učitelky z MŠ přivedou děti do ZŠ, aby si mohly prohlédnout své budoucí pracoviště. Mateřským školám touto cestou děkujeme za ochotu a spolupráci při předávání pozvánek k zápisu.

Děkujeme také za sponzorský dar paní Hudákové, která letos opět věnovala pro každého prvňáčka pastelky „Progresso“.

Petr Rohlena, ředitel školy

Do Zpravodaje přišla žádost o uveřejnění této věty:

Jakékoliv názory, postřehy a informace zasílejte na oficiální internetovou adresu fotbalového klubu SK Smiřice – sksmirice@post.cz.

Roman Haman

V mateřské škole si děti nejen hrají

Když se začal přibližovat zápis dětí do prvních tříd základních škol, navštívily jsme v rámci intenzivní přípravy na tento důležitý krok v životě dětí – jako každý rok – 1. třídy ZŠ. Děti se na tuto návštěvu vždy těší. Pro prvňáky si připraví dárečky a samy jsou také obdarovány.

I my, učitelky, jsme se potěšily hlavně pochvalou od svých bývalých žáků i dobrým hodnocením pí učitelek, které dobře hodnotily připravenost dětí na výuku v 1. třídě. Chvála vždycky potěší. Stejně byla proto potěšitelná slova, pronesená u nás v mateřské škole jednou maminkou: „Ráda sem chodím, protože to tu máte pěkně vyzdobené a je vždy na co se dívat.“ Měla jsem slzy v očích, protože to byla pochvala naší práce.

V naší mateřské škole se snažíme v našem pracovním projektu „NÁŠ MALÝ SVĚT“ o komplexní výchovu svěřených dětí různými akcemi, které jsou věnovány dětem, ale i jejich rodičům. Proto jsme například nedávno uspořádaly přednášku „Metoda One brain (Jednotný mozek)“ pí Mikešové z Prahy, Mikulášskou a Vánoční besídku s malými nadílkami.

V roce 2001 připravujeme pro rodiče i pro smiřickou veřejnost Dny otevřených dveří s ukázkami výchovné práce, Sluníčkové odpoledne a tradičně rodiči hojně navštěvované Rozloučení s předškoláky ve Dvoraně. Připravujeme také tradiční „Vynášení zimy“, návštěvu výchovného koncertu v Hradci Králové, výlet s dětmi do obory v Častolovicích, prohlídku s exkurzí ve zdejší knihovně.

V naší mateřské škole pracují děti i v odpoledních hodinách v dramatickém a pěveckém kroužku pod vedením pí učitelky Kozové a pí učitelky Knittelové. Tradici má logopedická poradna (náprava řeči) pí učitelky Opletalové.

V rámci oslav Středního odborného učiliště potravinářského ve Smiřicích jsme se s dětmi zúčastnily výstavy „Jak to vidím já“. Děti namalovaly několik výkresů s potravinářskou tematikou. Ve své kategorii se umístily na předních místech a byly odměněny diplomy a sladkou odměnou ve formě výborného zákusku. Také zde jsme byly pochváleny za to, že jsme práce odevzdaly první a vzorně označené.

Všichni dobře víme, že k dobré práci jsou nezbytné i peníze – těch není nikdy dost. Protože pochvala potěší každého, chceme ji vyjádřit našim sponzorům, kteří i přes různé obtíže a těžkosti nezapomenou na děti. Jsou to: pí MUDr. Stříteská, firma IRTEX, firma TEROP a Potraviny p. Brože.

Alena Knittelová, učitelka MŠ Smiřice

Dům dětí a mládeže ve Smiřicích

Informace o zájmové a rekreační činnosti v období: jaro–léto 2001

Březen:	soutěž v sálové kopané exkurze do autoškoly okresní finále ve volejbale, základní kolo ve vybíjené a v šipkách
Duben:	návštěva hydrometeorologického ústavu soutěž mladých zdravotníků prázdninové akce (velikonoční prázdniny)
Květen:	McDonald cup v minikopané dopravní soutěž (okresní a krajské finále) výcvik na dopravním hřišti návštěva Polska – družební akce
Červen:	školní výlety Den dětí

Červenec: Letní tábory: 1. běh – 2. až 11. července – BOROVIČKA pro mladší školní věk
- hlavní vedoucí p. Aleš Šob

2. běh – 11. až 20. července – BOROVIČKA – od 3. třídy
- sportovní soustředění žákovských fotbalových nadějí
- míčové sporty, aerobik
- hlavní vedoucí pí Jana Matičková

Srpen: Příměstský tábor: - 6. až 17. srpna – 2týdenní běhy tábora
- děti budou po celý den v péči pracovníků DDM a večer se budou vracet k rodičům
- na tuto dobu jsou plánovány výlety, hry, za pěkného počasí pobyt u vody
- vedoucí pí Urbanová

Veškeré informace o akcích a o letní rekreaci dětí obdržíte přímo od pracovníků DDM (na telefonním čísle 594 2816 nebo osobně). Informace jsou předávány dětem i školním rozhlasem a nabídkovými letáčky.

Jana Matičková, ředitelka DDM

Městské kulturní středisko Smiřice informuje

7. dubna	14,30 hod.	dětský karneval s divadélkem Mrak
14. dubna	8,00 hod.	taneční postupová soutěž „Velikonoční cena“
22. dubna	19,00 hod.	opereta „Mamselle Nitouche“ – v hlavní roli Otakar Brousek ml.
12. května	19,00 hod.	koncert orchestru TV Plus z Hradce Králové ke Dni matek - mužům je vstup povolen
31. května	8,30 a 10,00 hod.	pohádka pro mateřské školy O statečném Jankovi
23. června		Smiřický hrnec

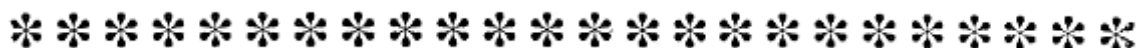
Ludmila Trávníková, ředitelka MĚKS

Hledá se sponzor

Černožice vydaly k výročí svého vzniku publikaci Pověsti z okolí Černožic. O tuto publikaci byl poměrně velký zájem, protože obsahovala pěkně zpracované pověsti ze zdejšího regionu. Ve Zpravodaji byly již uveřejněny tři z těchto pověstí, které se vztahovaly přímo ke Smiřicím – tato publikace přináší v podstatě i pověsti z okolí Smiřic.

Černožice by chtěly nyní vydat rozšířené vydání pověstí. Největším problémem je jako už nyní dosti často, že není dostatek finančních prostředků na zadání pověstí do tisku. Nenašel by se ochotný sponzor u nás ve Smiřicích?

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Vážení čtenáři, tato část Zpravodaje se dává dohromady nejobtížněji. Nejenže se nemohou uveřejňovat podrobnější údaje – ony ty údaje na zdejším městském úřadě třeba vůbec nejsou. Vždyť „nejnovější“ údaje o narozeních a úmrtích smiřických a rodovských občanů za leden 2001 získala matrikářka pí Klimešová až 23. března! V Holohlavech se jim nepodařilo vůbec tyto údaje získat – proto to tentokrát vzdali úplně.

Přijměte alespoň to málo, co se získat podařilo:

Děti ze Smiřic a Rodova

narozené v období od srpna 2000 do února 2001:

srpen 2000:	Jan Bárta		
říjen 2000:	Viktor Císař Jan Suchánek Václav Havelka Veronika Michálková Martina Černá Václav Kratěna	prosinec 2000:	Tomáš Hejzlar Patricie Šedivá Lucie Čurejová Roman Šulc Lucie Dvořáková
listopad 2000:	Petr Suchánek Adéla Rolková Simona Endeová Veronika Bajzová	leden 2001:	Sebastián Sladký Matouš Vondráček Lukáš Hrubý Viktor Hrubý
		únor 2001:	Tomáš Mráz

Sňatky

uzavřené v obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích
v lednu a únoru 2001:

Se svatebčany z matričního obvodu Smiřice – celkem uzavřeny	3 sňatky
Se svatebčany, kteří nepatří do matričního obvodu Smiřice – celkem uzavřeny	2 sňatky
Z uvedených sňatků byl uzavřen mezi občanem České republiky a cizincem	1 sňatek

BLAHOPŘEJEME

jubilantům ze Smiřic a Rodova,
kteří se v uplynulém období dožili významných životních jubileí:

prosinec 2000:	Bittnerová Růžena Konečná Otilie Lelek Bohuslav	únor 2001:	Obstová Teresie Brychtová Květoslava Malý František Voňka František Lakatošová Emilie
----------------	---	------------	---

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

v období od listopadu 2000 do února 2001:

1. občané, kteří měli trvalé bydliště ve Smiřicích a v Rodově:

Špráchal Bohumír	zemřeli:	28. 11. 2000
Janková Jiřina		10. 1. 2001
Dohnálková Libuše		1. 2. 2001
Bydžovský Vladimír		9. 1. 2001
Pavlík Štefan		18. 1. 2001

Stanislava Klimešová, matrikářka

Tenisový turnaj na závěr zimní sezóny

Na závěr zimní sezóny uspořádali tenisté 25. března ve školní tělocvičně turnaj ve čtyřhrách, který byl určen pro rekreační hráče. Turnaje se zúčastnilo 5 dvojic.

Ve vyrovnaném finále zvítězila dvojice Jirousek–Hemelík nad Matuškou se Šedou. Třetí místo obsadili ing. Plšek s Říhou. Kuriózní zranění obočí utrpěl I. Šeda, když se srazil se zdí tělocvičny.

Od dubna se činnost tenistů přesouvá opět na tenisové kurty, kam zvou všechny zájemce o zdravý pohyb a odreagování od každodenních běžných starostí.

Ing. Milan Plšek, předseda TJ

Úspěšná regionální spolupráce

Úspěšně navázaná spolupráce mezi Smiřicemi a polským městem Boguszów-Gorce byla rozšířena i o spolupráci s francouzským městem Piennes. V rámci této spolupráce připravilo město Boguszów-Gorce na dny 17. až 26. května Všeumělecký mezinárodní plenér „Boguszów 2001“. Jeho spoluorganizátory bude i Městský úřad ve Smiřicích a Veřejný institut pro spolupráci měst v Piennes ve Francii.

Účelem a cílem tohoto Plenéru bude:

- umělecké setkání za účelem integrace tvůrčích uměleckých středisek partnerských měst a polských umělců
- vytvoření návrhu nového modelu prezentace umělecké tvořivosti partnerských měst
- umožnění amatérským i profesionálním výtvarníkům konfrontace jejich uměleckých výtvorů a hledání vlastní cesty
- oživení kulturního života a budování nové společné evropské kultury

Toto umělecké setkání má za účel integraci tvůrčích uměleckých středisek partnerských měst a polských umělců, výměnu zkušeností, seznámení se s obyčejí evropských národů a navázání širších přátelství.

Setkání na Plenéru v Polsku se zúčastní po dobu celého týdne i 6 vybraných dětí ze smiřické školy – vybraný budou děti, které se mohou dohodnout se svými přáteli z Polska i z Francie anglicky. Zúčastní se výuky ve škole, budou soutěžit, navštěvovat pamětihodnosti a pobaví se na diskotéce. Hned na začátku setkání 17. května zde vystoupí i žáci Základní umělecké školy ze Smiřic.

Plenér bude určen i k setkání umělců (nad 18 let) – malířů, keramiků, básníků i spisovatelů. Součástí setkání umělců bude i výstava jejich prací, které se zúčastní od nás ze Smiřic sl. Baboráková a sl. Plšková.

V rámci regionální spolupráce bude docházet ke vzájemným setkáním. Proto na Mezinárodní den dětí přijedou k nám do Smiřic polské děti z družebního města Boguszów-Gorce. Na pořadu budou sportovní utkání. Smiřická kopaná oslaví letos 80 let svého trvání – počítá se s příjezdem polských sportovců a zřejmě nebude chybět ani vzájemné utkání fotbalistů.

Zpracováno podle programu Plenéru „Boguszów 2001“

Z historie domů ve Smiřicích

Dům bez bližšího označení

Čp. do roku 1780:	?	Čp. po roce 1780:	12
-------------------	---	-------------------	----

Ulice	Palackého	Poloha v katastru	
Výměra m ²		Číslo parcelní	65

Stručná historie:

Podle mapy z roku 1840 už zde tento domek stojí – patří k němu malá zahrádka o výměře 59 m² – p. č. 69. Majitel domku z této doby není uveden.

Tato stavba byla patrně včleněna mezi již stojící stavby, mohla být postavena i na dodatečně odděleném pozemku (tomu však nenasvědčuje pořadové a nepřerušené číslování jak stavebních, tak pozemkových parcel).

První zjištění majitelé této nemovitosti jsou známi až z roku 1910.

Č.	Chronologie majitelů	Způsob nabytí	Způsob užívání	Způsob zcizení	Datum změny	Cena
1	Albert Kolářský * s manželkou Augustinou	?	Kromě domku majitelé vlastnili: - zahradu o výměře 274 m ² – se 3 parc. č. - 32 511 m ² rolí s 10 různými parcel. čísly - 6 108 m ² luk se 2 parcel. čísly - 1 353 m ² pastvin – se 2 parcel. čísly - 680 m ² stavební pozemek – p.č. 25		kolem r. 1910	
2	Posloupnost dalších majitelů není známá	?				
3	Rodina Karpíškova ** - poslední majitelé	?	p. Eduard Karpíšek – vždy velmi upravený - vojáčky vyhlížející – profesí holič - nadšený rybář	dům byl zbořen	kolem r. 1975	

* Rodina Kolářských byla poměrně velmi dobře známá.

Zajímavé je, že k jejich domu nepatřily hospodářské budovy, i když majitelé vlastnili poměrně rozsáhlé pozemky – většina těchto pozemků se nacházela u Labe pod známým označením „Kolářský kout“.

Pozoruhodné je, že tento dům byl ponechán bez popisu, daňových záznamů a bez záznamů o převodech. Je docela možné, že se doklady ztratily – v záznamech však listy nechybí a mezery nejsou.

** Rodina holiče Karpíška byla posledním majitelem domku, který byl jako jeden z prvních zbořen, aby uvolnil místo nově budované stavbě podniku výpočetní techniky Agrodát. Shodou okolností se nezachoval ani snímek uvedeného domku před jeho zbouráním.

Tento přízemní domek stál téměř proti budově zvláštní školy – v příštím čísle bude uveřejněna pohlednice, která ho alespoň částečně představí.

Pokračování odpovědi – Bude velká voda z Labe znovu škodit?

V odpovědi v minulém čísle bylo uvedeno, že chyba byla v nevhodném napojení městské kanalizace do Labe. Podnikem a. s. VAK Hradec Králové bylo přislíbeno vyřešení tohoto problému. Tentokrát je už možno uvést, že je vypracován projekt řešení tohoto problému (je na stavebním úřadu města) a je závazně přislíbeno provést patřičné úpravy ještě během tohoto roku. Sníh už je na horách téměř pryč a snad do té doby nepřijdou velké deště!

Ve středu města vznikla jiná nepříjemnost – hluk

Podnik DANISCO ve svém závodu ve Smiřicích zabudoval novou technologii. Nevýhodou pro občany bydlící v nejbližším okolí je to, že tato technologie je mnohem hlučnější. Hluk by byl nepříjemný hlavně v letních měsících, kdy se spí při otevřených oknech. Stavební úřad zatím nevydal kolaudační výměr – o tomto problému se bude ještě jednat.

Fotbal ve Smiřicích žije!

Dne 9. února 2001 se uskutečnila ve Dvoraně valná hromada fotbalového klubu FK Smiřice. Přítomní poděkovali členům odstupujícího výboru na čele s p. Zákravským za práci, kterou věnovali rozvoji smiřického fotbalu. Dále byl zvolen nový výbor ve složení: Roman Haman – předseda, Martin Černý – místopředseda, Vojtěch Obst – sekretář, Petr Krejčí a Barbora Obstová.

Nový výbor si vytýčil hlavní úkoly ve zpopularizování fotbalu ve městě a rozvoji sportovní úrovně fotbalových mužstev včetně zlepšení metodické činnosti. Připravil dále nástin oslav 80 let smiřického fotbalu na počátku července tohoto roku. Diskutující na valné hromadě připomněli důležitost rozvoje smiřického sportovního areálu, vytvoření tréninkových ploch a zlepšení informovanosti veřejnosti o utkáních, výsledcích fotbalového klubu a o brigádách.

Hlavní fotbalová sezóna začala 1. dubna 2001 a doufám, že se uvidíme při fandění našemu mužstvu, které čeká nelehký úkol – záchrana.

Roman Haman, předseda oddílu FK Smiřice

Ceský a slovenský exilový skauting

v Evropě
v Europe

Czech and Slovak Exile Scouting in Europe
Tchèque et slovaque exil scoutisme J.P. Europe
Tschechische und slowakische Exil-Pfadfinderschaft in Europa
Tsjechische en Slowaakse exil scouting in Europa

Neuenhof, 9. 1. 2001

Vážený pane starosto,
vážení představitelé města.

Městský úřad Smiřice okres Hradec Králové		Číslo
Dobro	15-01-2001	Prj.
Číslo	145	
Mladý rok:		

Obracím se na Vás s prapodivnou pro vás záležitostí.
V zahraničí jsme dali za dlouhá léta dohromady pro naše děti
malé skautské museum, kde prezentujeme jak jim, tak i dětem
zdejší, co kdysi československý skauting byl a jak doufáme,
zase bude.
Máme zde skoro všechna skautská vyznamenání čs. republiky a
okolo 2600 ks odznaků z celého světa. Samozřejmě, že dáváme
přednost kovovým odznakům z naší staré vlasti.

A proto se na vás obracím s prosbou.
Ve vašem městě, před dávnými časy, měli skauti slavnost,
či sjezd. K tomuto účelu byl vydán kovový odznak, který
ještě ve sbírkách nemáme.
Naše prosba. Nemohli by jste ve vašich novinách v městě,
uveřejnit výzvu, že tento odznak hledáme a zaplatíme (dobře).
A přičítat moji adresu.
Samozřejmě, že všechna vydání, které by jste s uveřejněním
měli, zaplatíme obratem, převodem z Prahy.

Posílám vám vyobrazení tohoto odznaku v kopii z jednoho katalogu
který jsem před časem udělal. Je žlutě zakrpužkovaný.

Srdečný dík

Miloš Miltner

býv. náčelník českých a slovenských
skautů v exilu

ROK 1924	ČÍSLO 2401	NÁZEV SLAVNOSTI S. D. T. J. - V. KRAJE 6. - 7. 9. 1924 VE SMÍŘICÍCH
		MATERIÁL Tombak prolisovaný
		VÝZNOST R
		AUTOR
		VÝROBCE
POZNÁMKY Zkratka S. D. T. J. znamená: Skauti Dělnických Tělocvičných Jednot.		

Miloš Miltner
Webermühle 32
5432 Neuenhof
Schweiz

Nabízíme tyto produkty:

Pojištění osob

Kapitálové životní pojištění

- Na daních ušetříte až 12 000 Kč ročně – Od r. 2001 můžete uplatňovat daňové zvýhodnění, je-li pojištění sjednáno do 60 let věku, a to na smlouvy nové i již dříve u nás uzavřené.
- Můžete počítat s garantovaným výnosem. – Navíc zhodnocujete své finanční prostředky lépe než v bance.

- Kapitálové životní pojištění HORIZONT, Důchodové pojištění -

Vkladové životní pojištění KONTO

Věnové pojištění BUDOUCNOST

Úrazové pojištění

Další produkty:

Povinné ručení – Havarijní pojištění – Pojištění pracovních úrazů

Pojištění majetku a odpovědnosti občanů – Pojištění pro cesty a pobyt

Pojištění průmyslu a podnikatelů

Držíme slovo!

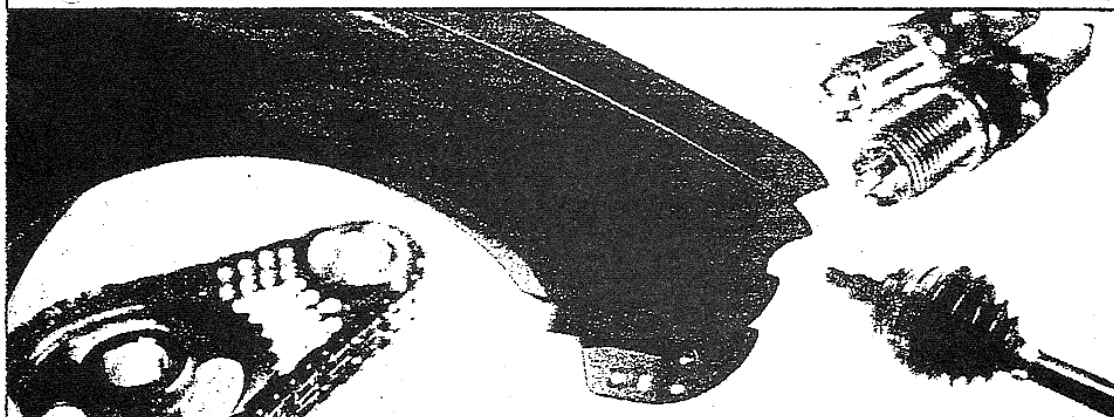
Volejte zdarma 0800 105 105

www.koop.cz

Nejlepší zárukou je
vždy originál

NN205

Jedině originální díly Škoda zaručí dokonalý servis vozu. Kvalitní a bezpečné díly jsou konstruované na míru všem modelům od Škoda 105 po Octavii a Fabii. Dlouhá životnost, výborná funkčnost, jednoroční záruka. Originální díly vám vždy nabídne

pouze autorizovaný prodejce vozů Škoda. Těšíme se na vaši návštěvu.

Originální díly

Autoprofi & Matějovský

www.skoda-auto.cz

Jezbinská 933
551 01 Jaroměř
tel. 0442/81 53 83
autoprofi@jaro.cesnet.cz

A vaše krása může rozkvétat...

KOSMETICKÝ SALON

Libuše Kňourková, Náměstí ČSA 45, Jaroměř, tel. 0442/81583

vám nabízí ošetření pleti výhradně aromaterapeutickými preparáty
bez použití AHA kyselin a konzervačních látek

Enzymatická regenerace

Ojedinělá metoda aromaterapeutické kosmetiky. Její pomocí dosahujeme kvalitativně vyššího stupně ošetření pleti. Kompozicemi éterických olejů zásadně stimulujeme pleť k normalizaci fyziologických pochodů a ovlivňujeme jimi:

- vrásky a povadlost kůže
- akné, mastnou a zánětlivou pokožku
- poruchy pigmentace
- suchou a citlivou pleť
- rozšířené žilky

Enzymatická regenerace posiluje imunitní systém, zajišťuje odbourávání usazených odpadních látek z pokožky a rozpouští tukové cysty. Vynikajících výsledků dosahuje proto, že postihuje příčinu nerovnováhy vnitřního prostředí a tím i problémy s pokožkou.

Barvení řas a obočí španělskými barvami

Depilace nohou, rukou a obličeje

Zábaly proti celulitidě a ošetření pokožky nohou

Trvalá ondulace řas

Mikromasáž očního okolí

Zlepšuje zrak, napomáhá proti únavě očí, snižuje nitrooční tlak, omezuje tvorbu vrásek, kruhů a váčků pod očima, zprůchodňuje dutiny.

Líčení, poradenství a prodej aromakosmetiky firem

HADEK A LABORATOŘE NOBILIS TILIA

ZPRAVODAJ Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Příspěvky i vzkazy zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Vychází nepravidelně jednou za čtvrtletí.

Vytiskla: Tiskárna PASEKA Jaroměř, Havlíčkova 30

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu. Prodej v prodejnách tisku.

Uzávěrka příštího čísla do 20. května 2001

Cena jednoho výtisku 8,- Kč. Předplatné na celý rok 28,- Kč.

Náklad 520 výtisků.